

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně:

Ing. E. H. Ph.D.,
bytem X,
právně zastoupena advokátem Mgr. Petrem Ukleinem,
sídlem Mánesova 1175/48, Vinohrady, 120 00 Praha 2,

proti žalovanému:

Úřad městské části Praha 6,
sídlem Československé armády 23/601, 160 52 Praha 6,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně podala u žalované dne 13. 12. 2024 podnět o podezření ze spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.
2. Žalobkyně se v podané žalobě označené jako žaloba na ochranu proti nečinnosti nejdříve domáhala: 1) vydání rozhodnutí ve věci správního řízení, které bylo zahájeno podáním žalobkyněna podnětu ze dne 12. 12. 2024 o podezření ze spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a 2) řádného doručení tohoto rozhodnutí žalobkyni.
3. Poté, co byla soudem poučena o tom, že o podnětu bylo rozhodnuto dne 5. 2. 2025 usnesením o odložení věci sp. zn. R 0762/2024, a že může svou žalobu upravit jako žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu, s tím, že v úvahu připadá žaloba proti nezákonnému zásahu spočívajícímu pouze v nedoručení tohoto usnesení, žalobkyně žalobu upravila podáním ze dne 24. 9. 2025, s tím, že nadále trvá na původním znění skutkového stavu, který uvedla již v původní žalobě, stejně tak i důkazních prostředků již přiložených.
4. Žalobkyně se tedy i po výzvě soudu nadále domáhala ochrany před nezákonným zásahem, konkrétně určení, že nezákonným zásahem žalovaného je jeho postup spočívající v tom, že ve správním řízení zahájeném na základě oznámení žalobkyně ze dne 12. 12. 2024 o podezření ze spáchání přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „ZOP“), žalovaný dosud nevydal rozhodnutí a bezdůvodně nečiní potřebné úkony, čímž ignoroval podnět podaný ze strany žalobkyně. Dále žádala, aby soud žalovanému zakázal pokračovat v uvedeném nezákonném zásahu spočívajícím v dalším průtahovém a nečinném postupu v předmětném řízení a uložil mu povinnost odstranit následky tohoto nezákonného zásahu tím, že ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku přijme nezbytná opatření k vydání rozhodnutí ve věci výše uvedeného řízení a toto rozhodnutí řádně doručí žalobkyni.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. V žalobě žalobkyně uvedla, že přestože od podání podnětu uplynula zákonná lhůta pro jeho vyřízení, žalovaný žalobkyni o výsledku šetření ani o žádných učiněných krocích nevyrozuměl. Žalobkyně tak neměla žádné informace o tom, jak bylo s jejím podnětem naloženo. Z důvodu přetrvávající nečinnosti žalovaného podala dne 24. 2. 2025 u Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“), podnět k zahájení řízení o uložení opatření proti nečinnosti dle § 80 s.ř.
6. Dne 3. 4. 2025 obdržela žalobkyně od MHMP písemnou reakci, č.j. MHMP 285996/2025, sp. zn. S-MHMP 170039/2025 (dále jen „reakce“), v níž MHMP mimo jiné uvedl, že žalovaný obdržel podnět dne 13. 12. 2024 a následně věc vedenou pod sp. zn. R 0762/2024 usnesením č.j. MCP6 0101319/2025 a usnesením č.j. MCP6 0101455/2025, oběma ze dne 5. 2. 2025, odložil. MHMP neshledal důvod přistoupit k opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 s.ř., ačkoliv připustil, že lhůta pro odložení věci nebyla žalovaným dodržena.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. Z reakce MHMP je zřejmé, že žalovaný sice ve věci (patrně) konal, avšak žalobkyni o výsledku tohoto konání, tedy o vydání zmíněných usnesení o odložení, nikdy nevyrozuměl, ač tuto povinnost vůči žalobkyni jakožto osobě dotčené jednáním podezřelých dle § 76 odst. 3 ZOP měl. Žádné rozhodnutí žalobkyni nikdy zasláno nebylo a nesprávně nebyla pojata ani za účastníka správního řízení, proto se nemohla domáhat přezkumu takového rozhodnutí, kdy jí nezbývá než se domáhat touto žalobou odstranění nečinnosti a vydání meritorního rozhodnutí, kde by byla pojata za účastníka a byla jí dána možnost realizovat svá procesní práva, což jí bylo žalovaným odepřeno.
8. Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce kontaktovala žalovaného telefonicky přibližně dva měsíce po podání původního oznámení, konkrétně dne 10. 2. 2025, aby zjistila stav věci. Během tohoto hovoru bylo sděleno, že věc „*nebyla řešena*“ a že si „*poradili bez zahájení řízení*“ a že žalovaný neposkytne žádné další informace, neboť žalobkyně není účastníkem řízení.
9. Tím, že žalobkyně podala podnět, vznikla jí oprávněná očekávání, že bude o způsobu naložení s tímto podnětem v souladu se zákonem řádně vyrozuměna, což se však nestalo. Žalobkyně primárně namítá, že žalovaný setrval v nečinnosti, neboť ji v zákonem stanovené lhůtě, ani kdykoliv později, nevyrozuměl o způsobu vyřízení jejího podnětu ze dne 12. 12. 2024, a zejména jí nedoručil usnesení o odložení věci. Tímto postupem žalovaný porušil hned několik zákonných ustanovení a základních principů správního práva.
10. Pokud byl podnět žalobkyně posouzen jako oznámení o přestupku, což z povahy věci vyplývá, vztahovala se na postup žalovaného rovněž speciální úprava ZOP. Dle § 76 odst. 3 ZOP platí, že správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu dotčenou jednáním podezřelého z přestupku, je-li mu známa. Žalobkyně je nepochybně osobou přímo dotčenou jednáním osob uvedených v podnětu, což žalovanému muselo být z obsahu podnětu zřejmé. Žalovaný tak měl zákonnou povinnost žalobkyni o odložení věci (formou doručení příslušných usnesení) vyrozumět. Tím, že žalovaný žalobkyni o odložení věci a důvodech tohoto postupu nevyrozuměl, respektive jí nedoručil předmětná usnesení o odložení, porušil její právo na informace o vyřízení jejího podnětu a současně jí fakticky znemožnil zaujmout kvalifikované stanovisko k postupu správního orgánu a případně uplatnit další prostředky na ochranu svých práv, pokud by s odložením věci a jeho důvody nesouhlasila. Tento postup žalovaného je v příkrém rozporu s § 42 s.ř. i § 76 odst. 3 ZOP.
11. Postup žalovaného je rovněž v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, které jsou formulovány v úvodních ustanoveních s.ř. Konkrétně byl porušen § 6 odst. 1 s.ř., který ukládá správním orgánům povinnost vyřizovat věci bez zbytečných průtahů. Zásada rychlosti a procesní ekonomie byla v daném případě hrubě narušena. Dále je postup žalovaného v rozporu se zásadou dobré správy a poskytování veřejné služby ve smyslu § 2 odst. 4 a § 4 odst. 1 s.ř., neboť žalovaný neposkytl žalobkyni jako dotčené osobě potřebnou součinnost a informace, k jejichž poskytnutí byl ze zákona povinen. Tím, že žalobkyni neinformoval o odložení věci, jí také odepřel možnost seznámit se s případným poučením o jejích právech a povinnostech ve vztahu k tomuto úkonu správního orgánu, což je v rozporu s duchem § 4 odst. 3 s.ř.. Takový postup ponechává žalobkyni v nežádoucí právní nejistotě.
12. Postup MHMP při vyřizování její žádosti o opatření proti nečinnosti nezajistil účinnou ochranu práv žalobkyně a nezhojil nečinnost žalovaného spočívající v nevyrozumění žalobkyně o odložení jejího podnětu a v nedoručení příslušných usnesení. Prostředek ochrany proti nečinnosti u MHMP byl tak vyčerpán bezvýsledně, neboť žalovaný ani na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

základě tohoto podnětu a následné reakce MHMP svou zákonnou povinnost vůči žalobkyni v plném rozsahu nesplnil, a MHMP mu splnění této povinnosti relevantním způsobem neuložil, aniž by svůj postup řádně odůvodnil. Tím jsou splněny podmínky pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti ke správnímu soudu dle § 79 a násl. s.ř.s.

13. Žalobkyně trvá na tom, že jí v důsledku jednání, které je předmětem jejího podnětu, vznikla majetková škoda, což se jednoznačně podává z popsanych skutečností a z důkazů, které musí být součástí spisového materiálu. Pokud MHMP ve své reakci uvádí, že náklady na právní zastoupení žalobkyně vynaložené v souvislosti s výzvou zaměstnavateli k opravě pracovního posudku nelze považovat za škodu ve smyslu příslušných ustanovení ZOP, pak je toto tvrzení nepřezkoumatelné pro nedostatek jakéhokoliv odůvodnění. MHMP ve své reakci neposkytuje žádné konkrétní důvody, proč by tomu tak v daném případě mělo být, a pouze obecně konstatuje svůj závěr, aniž by se vypořádal se specifiky tvrzené škody žalobkyně.
14. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Dále ve svém vyjádření uvedl, že podnět žalobkyně byl správním orgánem vyhodnocen jako podezření ze spáchání přestupků proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se fyzická osoba dopustí tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání. Správní orgán dospěl k závěru, že došlé oznámení (podnět) neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci, jelikož ani v jednom ze v podnětu uvedených případů nedošlo k naplnění skutkové podstaty přestupku, jakožto ani jiné skutkové podstaty přestupku ve smyslu zákona o některých přestupcích, a to pro nedostatek materiálního znaku - společenské škodlivosti - a jedná se o soukromoprávní spory. Proto výše uvedené skutky usnesením ze dne 5. 2. 2025, č.j. MCP6 0101319/2025 a usnesením z téhož dne č.j. MCP6 0101455/2025 odložil ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.
15. Žalovanému nepřísluší hodnotit pracovní výkony žalobkyně či správnost nebo nesprávnost vystaveného pracovního posudku. Prostředky správního trestání lze uplatnit pouze v případech, které vykazují určitý stupeň společenské škodlivosti, proto se žalovaný zabýval společenskou škodlivostí ve výroku uvedeného skutku a na to navazující zásadou subsidiarity trestní represe. Na jednotlivé prostředky ochrany, které poskytuje přestupkové právo, resp. prostředky správního trestání je nezbytné hledět jako na prostředky ultima ratio, tedy k jejich užití lze přistoupit pouze za předpokladu, že protiprávní jednání vykazuje potřebný stupeň společenské škodlivosti a nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiných právních předpisů. Základním atributem je zde otázka přesahu způsobené újmy do oblasti veřejného zájmu. Žalovaný má za to, že se jedná o soukromoprávní spor, který je nutné řešit prostředky soukromého práva, formou civilní žaloby. Primárním úkolem správního trestání je ochrana převážně celospolečenských hodnot, nikoliv přímo konkrétních subjektivních práv jednotlivce, jež svou povahou spočívají ve sféře soukromoprávních vztahů. Správní trestání je třeba omezit na takové případy, kdy je to odůvodněno závažností a společenskou škodlivostí protiprávních jednání a kdy nedostačují jiné prostředky a nástroje, například odpovědnost podle soukromoprávních předpisů. Žalovaný nemůže nahrazovat procesní aktivitu jednotlivců v oblasti soukromého práva.
16. Jelikož žalovaný v tomto případě, z důvodů uvedených výše, nezahájil řízení o přestupku, nebylo zde účastníka, kterému by měla povinnost obě usnesení doručovat. Žalobkyně nebyla účastníkem řízení, nebyla osobou poškozenou ani osobou přímo postiženou

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

spácháním přestupku ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky, proto jí správní orgán o vydání usnesení o odložení nevyrozuměl.

17. Dne 10. 2. 2025 žalovaného skutečně kontaktovala osoba, která se představila jako zmocněnec žalobkyně a požádala o sdělení výsledku řízení. Této osobě bylo sděleno, že telefonicky nelze sdělovat žádné konkrétní informace v této věci s tím, že ve věci nebylo zahájeno řízení o přestupku, neboť k tomu nebyly shledány důvody a žalobkyně se tak nestala účastníkem řízení, tedy ani nahlížení do spisového materiálu a poskytování informací není bez řádné písemné žádosti možné. Dále bylo zmocněnci sděleno, že pokud existuje na straně žalobkyně relevantní zájem o informace o vyřízení této věci, je nutné si o to požádat písemnou formou. Do dnešního dne žádnou písemnou žádost žalovaný neobdržel a žádost o sdělení výsledků vyřízení oznámení ani nikterak nevyplývá z prvotního podnětu jako takového. Žalovaný, z důvodu ochrany údajů ve spisovém materiálu uvedených, není oprávněn sdělovat jakékoli informace telefonicky, zejména proto, že totožnost volajícího nelze řádně ověřit.
18. O odložení věci měla být žalobkyně dle stanoviska MHMP vyrozuměna, nicméně zároveň žalovaný upozornil na to, že status osoby poškozené jí dle taxativní úpravy zákona o odpovědnosti za přestupky, kde je jasné vymezeno, kdo je osobou poškozenou, nepřísluší.
19. Žalovaný má dále za to, že neexistuje žádné veřejné subjektivní právo jednotlivce na to, aby správní orgán řízení zahájil, což je zakotveno též ustálenou judikaturou - např. nález Ústavního soudu ze dne 1. 2. 2018, sp. zn. IV. ÚS 24287/17.
20. Dle žalovaného je pravděpodobně primárním cílem žalobkyně přimět žalovanou k zahájení řízení o přestupku, v němž by bylo vydáno rozhodnutí o přestupku. Žalovaná meritorní rozhodnutí v této věci vydala a to dne 5. 2. 2025. Žalobkyně se tedy domáhá vydání rozhodnutí ve věci, ačkoli již bylo ve věci rozhodnuto.

III.

Posouzení žaloby

21. Městský soud v Praze vycházel při přezkoumání namítaného zásahu ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (ustanovení § 87 odst. 1 s. ř. s.).
22. Žalobkyně spatřuje nezákonný zásah v postupu žalovaného spočívající v tom, že ve správním řízení zahájeném na základě oznámení žalobkyně ze dne 12. 12. 2024 o podezření ze spáchání přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) ZOP, žalovaný dosud nevydal rozhodnutí a bezdůvodně nečiní potřebné úkony, čímž ignoroval podnět podaný ze strany žalobkyně.
23. Věc soud posoudil takto:
24. Podle ustanovení § 82 s. ř. s. „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“
25. Podle ustanovení § 85 s. ř. s. „Žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

26. Podle ustanovení § 87 odst. 1 s. ř. s. „Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.“
27. Podle ustanovení § 87 odst. 2 věta první s. ř. s. „Soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo brozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.“
28. Dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, *správní orgán, aniž řízení zahájí, věc usnesením odloží, jestliže došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci.*
29. Dle odst. 3 tohoto ustanovení, *usnesení o odložení věci podle odstavců 1 a 2 se pouze poznamená do spisu. Správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu dotčenou jednáním podezřelého z přestupku, je-li mu známa. Pokud by vyrozumění osoby podle věty druhé bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady, doručí je správní orgán veřejnou vyhláškou; ustanovení § 66 se nepoužije.*
30. Soud ze správního spisu zjistil, že o podnětu žalobkyně bylo rozhodnuto usneseními ze dne 5. 2. 2025 č.j. MCP6 0101319/2025 a č.j. MCP6 0101455/2025, kterými byla věc odložena. O podnětu tedy bylo rozhodnuto. Žádné jiné rozhodnutí ve věci podnětu žalobkyně již vydat nelze. Soud proto žalobkyni již ve svém usnesení ze dne 3. 9. 2025 upozornil na to, že její nečinnostní žaloba nemůže být úspěšná.
31. Ačkoliv byla žalobkyně poučena, že ve věci jejího podnětu již bylo rozhodnuto, a proto se nelze domáhat nečinnostní žalobou vydání rozhodnutí, žalobkyně žalobu sice upravila, ale nadále spatřovala nezákonný zásah v nevydání rozhodnutí ve věci jejího podnětu a jeho nedoručení žalobkyni.
32. Soud tak má za to, že v případě podnětu žalobkyně s ohledem na skutečnost, že podnět byl odložen a nebylo zahájeno žádné řízení, nelze se domáhat ani žalobou na ochranu proti nečinnosti, ani žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, vydání jakéhokoli dalšího rozhodnutí a jeho následného doručení.
33. Obě žaloby tedy musí být neúspěšné.
34. Z rozsudku NSS ze dne 26. 1. 2024, č.j. 5 As 189/2023 – 32, rovněž vyplývá, že žalobkyně nemůže proti těmto usnesením o odložení věci podat ani žalobu dle ust. § 65 s.ř.s. Soud tak má za to, že z tohoto rozsudku vyplývá, že žalobkyně by ani v pozici osoby přímo postižené spácháním přestupku neměla právo podat žalobu proti usnesení o odložení věci.
35. Tento závěr vyplývá z obecné zásady legality v sankčním řízení, což znamená, že poškozený nemá právo na to, aby bylo zahájeno přestupkové řízení vůči osobě, která dle jeho mínění přestupek spáchala. Má pouze právo na to, aby se jejím podnětem žalovaný zabýval a sám vyhodnotil, zda žalobkyní popsané jednání dosahuje stupně škodlivosti, který odůvodňuje zahájení řízení o přestupku.
36. K tomu srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 2. 2018, sp. zn. IV. ÚS 24287/17: „Stěžovatel nemá ústavně zaručené právo na to, aby výsledkem jeho podnětu bylo zahájení správního řízení, které následně vyústí v uložení pokuty konkrétní osobě. Takové právo totiž obecně nemá ani oznamovatel trestného činu či poškozený (srov. též např. usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 8. 2017, sp. zn. IV. ÚSD 4262/16, či ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. III. ÚS 2343/14) Nárok na uložení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

správní sankce zde náleží pouze státu, nikoli konkrétní osobě, která se cítí být jiným správním deliktem dotčena na svých právech.“

37. Co se týče námitky, že žalobkyně je účastníkem tohoto řízení a že jí mělo být usnesení o odložení podnětu doručeno, uvádí soud následující.
38. Soud má za to, že žalobkyně není účastníkem řízení, jelikož žádné řízení nebylo zahájeno. Nesouhlasí však se žalovaným, že žalobkyně nemohla být ani osobou přímo dotčenou jednáním podezřelého z přestupkem, a proto ji usnesení nemuselo být doručeno.
39. V komentáři se k § 76 odst. 1 se uvádí:

O odložení věci podle odstavce 1 a 2 se vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu, neboť se jedná o administrativní vyřízení věci před zahájením řízení z důvodu existence zjevných překážek pro další postup správního orgánu. Návrh stanoví povinnost vyrozumět osobu přímo postiženou spácháním přestupku, je-li správnímu orgánu známa, o odložení věci. Tato informace má této osobě umožnit případně řešit danou věc jiným způsobem, například soukromoprávní cestou. Adresné vyrozumění nebude přicházet v úvahu pouze ve specifických případech, kdy by nadměrně zatížilo příslušný správní orgán (např. velké množství osob přímo postižených spácháním přestupku). V těchto případech bude vyrozumění doručeno veřejnou vyhláškou, tedy bude vyvěšeno na úřední desce. Přitom lze vycházet z toho, že se jedná pouze o informaci, nikoliv o realizaci procesního práva. Oznamovatel přestupku bude o vyřízení svého oznámení informován podle § 42 správního řádu, v tomto režimu bude případně informován též o odložení věci.

40. Dle ust. § 42 správního řádu, správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu. Sdělení správní orgán nezasílá, postupuje-li vůči tomu, kdo podal podnět, podle § 46 odst. 1 nebo § 47 odst. 1.
41. Věta druhá ustanovení § 76 odst. 3 přestupkového zákona explicitně uvádí, že správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu dotčenou jednáním podezřelého z přestupku, je-li mu známa.
42. V komentáři k tomuto odstavci je uveden:

O odložení věci podle odstavce 1 a 2 se vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu, neboť se jedná o formální vyřízení mimo správní řízení. Proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se nelze odvolat (§ 76 odst. 5 spr. řádu).

Vedle vydání usnesení zároveň správní orgán o odložení věci vyrozumí osobu dotčenou jednáním podezřelého z přestupku, je-li mu známa. Osobu dotčenou jednáním podezřelého (širší pojem) je třeba lišit od osoby přímo postižené spácháním přestupku (užší pojem). Osoba přímo postižená spácháním přestupku je osobou s vybranými procesními právy podle § 71. Osobou dotčenou jednáním podezřelého z přestupku může být zejména osoba, které byla způsobena škoda.

Adresné vyrozumění osoby dotčené jednáním podezřelého z přestupku nebude nutné v případě, pokud by bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo náklady (např. velké množství osob). Potom vyrozumění správní orgán doručí veřejnou vyhláškou, tj. vyvěšením na úřední desce i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Na doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky se plně použije § 25 spr. řádu, a to bez zvláštní úpravy obsažené v § 66 přestupkového zákona. Písemnost se tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

doručuje na úřední desku celá, nikoliv tak, že se na úřední desku vyvěsí pouze oznámení o možnosti převzít doručovanou písemnost.

Oznamovatel přestupku bude o vyřízení svého oznámení (podnětu) informován podle § 42 spr. řádu, tj. tehdy, pokud o to požádá. Toto oznámení o přestupku nezakládá právní nárok na to, aby bylo řízení o přestupku zahájeno. Neexistuje totiž právo na to, aby někdo jiný byl stíhán (viz ÚS II. ÚS 345/2001), byť Ústavní soud též uvedl, že existuje ústavně garantované právo na účinné vyšetřování (I. ÚS 1565/14, III. ÚS 2012/18).

43. Soud tak má za to, že návrh zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich rozlišuje mezi osobou oznamovatele a osobou dotčenou jednáním podezřelého z přestupku. Oznamovatelem je ten, kdo dává podnět k zahájení řízení přestupkového řízení a jednání, ve kterém spatřuje přestupek se jej přímo netýká. Takový oznamovatel musí dle ust. § 42 správního řádu požádat o sdělení, jak bylo s jeho podnětem naloženo. U osoby dotčené jednáním podezřelého z přestupku se taková žádost presumuje a má být proto vyrozuměna bez dalšího, jak stanoví zákon.
44. Žalobkyně v podání explicitně uvedla, že se jednání, ve kterém shledávala přestupek, dotýkalo její osoby, bylo směřováno proti její osobě. Nemusí jí být přímo způsobena materiální škoda viz zvýrazněná část komentáře shora, kde je uvedené „zejména“.
45. Žalobkyně tedy měla být vyrozuměna jako osoba dotčená jednáním podezřelého z přestupku.
46. Vyrozuměním se ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky myslí předně doručení, viz např. komentáři k ust. § 70 odst. 1, který stanoví, že *správní orgán bezodkladně vyrozumí o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody, se uvádí, že předmětné vyrozumění se bude poškozené osobě zpravidla doručovat písemně, a to tzv. do vlastních rukou.*
47. Žalovaný přesto, že mu tento závěr sdělil i MHMP v rozhodnutí o návrhu žalobkyně na odstranění nečinnosti, takto z neznámých důvodů neučinil.
48. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 2 As 190/2014-52, však „(Ne)doručení rozhodnutí o odvolání jednomu z účastníků řízení není pouhým procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení. Lze tedy proti němu brojít zásahovou žalobou podle § 82 a násl. s. ř. s.“.
49. Soud má s ohledem na skutečnost, že se proti usnesení, kterým byla věc odložena, nelze odvolat, za to, že lze tento závěr použít i na tento případ. Za této situace tak dle soudu mohla v posuzované věci přicházet v úvahu pouze žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. spočívajícím v nedoručení obou usnesení o odložení podnětu ze dne 5. 2. 2025. Žalobkyně se však doručení těchto usnesení nedomáhala, a požadovala vydání rozhodnutí ve věci jejího podnětu a jeho následné doručení.

IV.

Závěr a náklady řízení

50. Soud tak závěrem shrnuje, že žalobkyně ani jako osoba přímo postižená spácháním přestupku po podání podnětu nemá právo na to, aby bylo zahájeno řízení o přestupku a vydáno rozhodnutí o přestupku. Měla však právo na to, aby jí byla doručena usnesení ze dne 5. 2. 2025 o odložení věci. Pokud tak žalovaný neučinil, dopustil se nezákonného zásahu.
51. Žalobkyně se však i upravenou žalobou nadále domáhala vydání rozhodnutí ve věci svého podnětu a jeho následného doručení, nikoliv doručení již vydaných usnesení o odložení podnětu. Soud proto žalobě nemohl vyhovět a musel ji zamítnout (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalované nevznikly žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti, proto jí soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. října 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.